

بیستم تیر 1326، روزی که باید از آن عبرت گرفت؛ پیشه وری: خیانت خیانت خیانت ...

اکنون پس از گذشت سالها از آن اتفاقات، این بار جمهوری آذربایجان نه به واسطه تحریک کمونیستها بلکه به دلیل سرسپردگی به صهیونیستها سیاستهای ایران ستیزانه را پی می گیرد

میری/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان

سیاست ایران ستیزی در رسانه های دولتی و شبه دولتی، کتابهای درسی و محافل رسمی و غیر رسمی جمهوری آذربایجان که بر خلاف خواست اکثریت مردم این کشور چند ماهی است تشدید شده از سابقه ای قریب یک قرن برخوردار می باشد. سال 1918 که مصادف با تشکیل اولین جمهوری آذربایجان در سرزمین قفقاز می باشد و پس از آن سال 1920 که این دولت توسط بلشویکها ساقط شد را می توان سرآغاز سیاست ایران ستیزی در این منطقه دانست.

آذربایجان زمان شوروی که تحت عنوان جمهوری سوسیالیستی اتحاد جماهیر شوروی شناخته می شد به ابزاری در دست کمونیستها تبدیل شده بود تا در روایای تحقق آرزوهای پتر کبیر مبنی بر رسیدن به آب های گرم؛ بستر سیاست های ایران ستیزانه روسها باشد که در همین راستا میرجعفر باقراف به دستور استالین مامور زمینه سازی حوادث سال 1324 آذربایجان شد و در این جریان پرویز جواد زاده خلخال یا سید جعفر پیشه وری که متولد یکی از روستاهای خلخال بود، در سال 1324 در تبریز حزب دمکرات آذربایجان را تأسیس کرد. مرام این حزب در قسمتهای اجتماعی معتدل تر از حزب توده بود، اما در قسمتهای سیاسی طالب استقلال داخلی و خودمختاری در آذربایجان بود. فردای تشکیل حزب جدید در شهریور 1324، حزب توده آذربایجان با تمام شعبات و تشکیلاتش به آن ملحق گردید و پیشه وری در ظاهر اول شخص مقتدر آذربایجان شدو با دل خوش نمودن به استالین و باقراف و البته در نتیجه برخی سیاستهای اشتباه محمد رضا پهلوی در تاریخ ۲۱ آذر ۱۳۲۴ حکومت خودمختار آذربایجان را برپا داشت ولی این حکومت در سایه آگاهی مردم آذربایجان تنها یک سال دوام آورد و در آذر ماه 1325 برچیده شد و بسیاری از سران آنها که طی این یک سال دستشان به خون مردم آغشته بود، دستگیر و قتل عام شدند. خود پیشه وری هم که به باکو گریخته بود در بیستم تیر 1326 سرنوشت عبرت آموزی برایش رقم خورد.

سرهنگ احمد شفائی از افسران فرقه دموکرات در کتاب 37 سال زندگی در شوروی می نویسد: در روزی که حادثه ساختگی رانندگی اتفاق افتاد، راننده همیشگی پیشه وری حضور نداشت و به اجبار یک راننده ارمنی، پیشه وری را در راه شکی همراهی می کرد. یکی از شهود ماجرای تصادف پیشه وری بنام لطیف صمداوغلو می گوید: من مدیرشعبه وزارت امنیت رایون یولاخ بودم. در ماه ژوئیه 1947 (تیر-مرداد 1325) به من خبر دادند که در 14 کیلومتری شهر یولاخ یک اتومبیل هودسون با 4 سرنشین تصادف کرده است. خودم را به آنجا رساندم و دیدم که سید جعفر و ژنرال غلام یحیی و نوری قلی اف همگی مصدوم هستند، اما راننده بنام قارنیک ملیکیان کاملا سالم است! درباررسی بدنی از راننده مبلغ ده هزار روبل و یک کلت کمری وارک والتا کشف شد. راننده علت تصادف را خواب آلودگی عنوان کرد اما شواهد چیز دیگری نشان می داد چون فرمان ماشین دو تکه شده بود و این یعنی اینکه راننده برای اینکه صدمه ای به قفسه سینه اش نرسد فرمان را محکم گرفته بود. با پیشه وری مجروح صحبت کردم او گفت شب ما در منزل نظیر حیدراف رئیس اداره اکتشاف نفت در گنجه بودیم حوالی ساعت 4 بامداد قلی یف پیشنهاد داد به شکی برویم و آنجا استراحت کنیم. بعد لحظه ای مکث کرد و چند بار گفت: خیانت خیانت خیانت ...

پیشه وری که از این تصادف جان سالم به در برده بود در نتیجه یک عمل جراحی ساختگی کشته شد تا شاید عبرتی باشد برای آیندگان.

اکنون پس از گذشت سالها از آن اتفاقات، این بار جمهوری آذربایجان نه به واسطه تحریک کمونیستها بلکه به دلیل سرسپردگی به صهیونیستها سیاستهای ایران ستیزانه را پی می گیرد و اخیرا دستگیری دو جاسوس خود در ایران را بهانه ای برای افزایش تبلیغات ضد ایرانی و ضد اسلامی قرار داده است، ولی این بار دولتمردان آذری باید بدانند دیگر پیشه وری ساده و افرادی مانند وی نیستند تا تحت تاثیر آنها قرار گیرند. اکنون مردم تبریز، نگران خواهران و برادران دینی خود در جمهوری آذربایجان هستند و یقین دارند آنان نیز در سایه تعالیم اسلامی به عزت شایسته آذربایجان و آذربایجانی دست خواهند یافت .